

fremt forholdene taler derfor. Styrelsen kan endvidere tillade, at der drives revisionsvirksomhed sammen med udenlandske revisorer, såfremt forholdene taler derfor.

Stk. 7. Aktier skal udstedes på navn og må ikke være omsætningspapirer. En erhverver af en aktie eller anpart skal anmelde sin adkomst til selskabet inden 4 uger efter erhvervelsen. Aktier eller anparter skal afhændes inden 8 uger, efter ejerforholdene er kommet i strid med stk. 4 eller stk. 5. Afhændes aktierne eller anparterne ikke rettidigt, skal selskabet straks tvangsindløse aktierne eller anparterne. Ved tvangsindløsningen finder reglerne i aktieselskabslovens §§ 20 b og 20 c henholdsvis anpartsselskabslovens §§ 14 d og 14 e tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. . . .

Tilsvarende regler er foreslået med hensyn til de *registrerede* revisorer, jf. nærmere ændringsforslagets pkt. 9 (vedrørende lovforslagets § 2, nr. 7).

Reglerne om, hvem der må eje aktier/anparter i revisionsvirksomheder, skal træde i kraft den 1. september 1994, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, 1. pkt. Der foreslås dog indført en overgangsbestemmelse for bl.a. de fysiske eller juridiske personer, der har erhvervet aktier/anparter i revisionsvirksomheder før lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 19. januar 1994. De pågældende personer skal bringe ejerforholdene i orden senest den 1. januar 1997, jf. ændringsforslagets § 4.

I bemærkningerne til ændringsforslaget er der om fondes adgang til at eje aktier/anparter i revisionsvirksomheder bl.a. anført:

»Ændringsforslaget indebærer for det første, at det herefter hverken vil være muligt for en fond at eje eller drive revisionsvirksomhed.

De fonde, der i dag ejer aktier/anparter i revisionsvirksomheder, må derfor inden den 1. januar 1997 have afhændet disse ejerandele, idet man ikke har ment, at der bør kunne gives disse fonde dispensation til permanent at eje aktier eller anparter efter bestemmelsen i stk. 6.

Såfremt der opstår særlige vanskeligheder for de eksisterende fonde med at afhænde disse ejerandele, vil det dog kunne accepteres, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter stk. 6 giver tilladelse til, at den pågældende fond – i en periode på yderligere to år regnet fra den 1.

januar 1997 – midlertidigt ejer aktier/anparter i den revisionsvirksomhed, hvori fonden hidtil har haft ejerandele.«

Der er ikke i lovforslaget fastsat nærmere regler om, hvordan prisen for de aktier/anparter, der skal afhændes, skal fastsættes. I bemærkningerne til lovforslaget er der heller ikke anført noget herom.

Industriministeriet har i den forbindelse telefonisk oplyst, at de revisionsvirksomheder, der i dag f.eks. drives i aktieselskabsform, ikke er optaget til notering på Københavns Fondsbørs.

Industriministeriet har endvidere telefonisk oplyst, at de foreslåede regler, hvorefter aktierne/anparterne skal afhændes, normalt ikke vil påføre aktionærerne/anpartshaverne et økonomisk tab, idet afhændelsen skal ske til den pris, som aktionærerne/anpartshaverne kan opnå på markedet. Afhændes aktierne/anparterne ikke rettidigt, vil de blive tvangsindløst efter reglerne herom i aktieselskabs- eller anpartsselskabsloven. Tvangsindløsningen vil ske til aktiernes/anparternes økonomiske værdi, der i givet fald skal fastsættes af en skønsmænd, der udmeldes af retten på selskabets hjemsted.

Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne til dispensationsbestemmelsen i § 11, stk. 6, (lovforslaget side 12), at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan »give dispensation i enkeltstående tilfælde, hvor de nye skærpede regler måtte virke u hensigtsmæssige, og hvor dispensationen ikke vil gå imod de uafhængighedshensyn, der ligger bag de nye regler.« Som nævnt ovenfor foreslås det i ændringsforslaget, at en sådan dispensation ikke skal være af permanent karakter for så vidt angår de fonde, der ejer aktier/anparter i revisionsvirksomheder.

2. Spørgsmålet om »tilbagevirkende kraft«.

Efter grundlovens § 22 får et vedtaget lovforslag lovskraft, når det senest 30 dage efter den endelige vedtagelse stadfæstes af kongen. Kongen befaler lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fuldbyrdelse.

For at afgøre, hvilket tidspunkt lovgivningsmagten kan fastsætte for en lovs ikrafttræden, kan det være hensigtsmæssigt at opdele ikrafttrædelsesspørgsmålet i to underspørgsmål:

a) tidspunktet for myndighedernes anvendelse af loven (håndhævelsstedspunktet) og